

V SPOMIN

BOGOMIRJU
ŠEFICU

V četrtek, 11. novembra je za srčno kapjo v Ljubljani nenadoma umrl novinar in prijatelj Bogomir Šefic. Smrt nam ga je iztrgala v najlepših letih, v času ko je razmišljal o svojem, še bogatejšem duhovnem vzponu; bil je mož peresa, dober komentator, znal je prislunuti majhnemu človeku. To zmoro novinar, ki je znal premagovati vse ovire, tudi padce in poraze. Takšen je bil Bogo.

Leta 1968, ko sva se spoznala si o novinarstvu šele sanjal, narodnozabavna glasba pa ti ni bila tuja. Tudi sam si igral. Po končani srednji grafični šoli si delal v tiskarni Ljudske pravice, toda neustavljiva želja te je gnala naprej. Kmalu smo na časopisnih straneh prebrali tvoje ime, tudi v naši šiški Tribuni. Ob delu si pridno študiral in uspešno dokončal Filozofsko fakulteto in tedaj so se ti na stečaj odprla vrata v svet, v svet novinarstva, v svet narodnozabavne glasbe, pri vsem tem pa nisi pozabil na preproste ljudi, kmeta, na gorjane, zvest si ostal tudi bralcem Tribune.

Odlično si obvladoval tematiko iz splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite, ničlikokrat sva družno spremljala življenje in delo pripadnikov JLA. Tudi problematiko kmetijstva si dobro obvladoval, toda vse to ti očitno ni bilo dovolj. Veliko si se razdal narodnozabavni glasbi in rezultat tega so »Ose« priložje Nedelja in mnoge Podoknice. Prav med muzikanti si iskal svoj duševni mir, ves čas pa razmišljal o novih podvigih...

Toda vsemu navkljub ti je dolgotrajna in zahrbtna bolezen grenila tvoj vsakdan. Čeprav je nisi jemal preveč resno, si ji bil pokoren. Še Abrahamovih let nisi dočakal, a toliko načrtov si imel pred seboj, toda čas se je ustavil.

Vedi Bogo, da bomo ohranjali spomin nate tudi v uredništvu Javne tribune, pri OK ZRVS katere član si tudi bil. Pa ne samo kot novinarja in kolega. Spominjali se te bomo kot poštenega in resnicoljubnega, saj si z veliko mero preziral laž in bahaštvo, svoj ponos in dostojanstvo pa si z veliko zajemalko zajemal prav pri preprostih ljudeh. Bogo, šel si od nas, toda vedi, le fizično. V mislih pa boš še vedno naš, in naš boš ostal Bogo Šefic...

Jože Čurin

PO SLEDEH RDEČIH ŠTEVILK

Ukrep družbenega varstva
v Avtomontaži

Kot kaže so upi zaposlenih v DO Avtomontaža, zlasti v TOZD Tovarni vozil po ozdravitvi razmer zvođeneli. Še v prvem letošnjem polletju je kazalo, da se bo ta 24 tisoč članski kolektiv le izvelel iz težav, toda majski ukrepi ZIS-a so pač naredili svoje. Dobrišen del pa je dodal tudi IO LB-Gospodarske banke Ljubljana, ki je 7. septembra letos ustavil dodatno kreditiranje in izdajanje garancij za vse temeljne organizacije združenega dela v DO Avtomontaža.

Pregled poslovnih poročil DO Avtomontaža kaže, da se rezultati poslovanja delovne organizacije kot celote zelo slabšajo že od leta 1986. Prihajalo je do spreminjanja programov v posameznih TOZD. Obratna sredstva so se že tedaj zagotavljala predvsem s kratkoročnimi krediti. Avtomontaža kot kovinsko predelovalna organizacija, se je med prvimi vključila v toliko opevano prestrukturiranje, a ker banke niso imele dovolj poslušna so denar v te namene večinoma črpali iz lastnih virov. Postrgali so vse in neizogibno zašli v rdeče številke.

Pa še to, ob že tako slabem likvidnostnem položaju v TOZD Tovarna vozil v začetku letošnjega leta je, še bolj kot doslej izpostavljen problem odnosov z DO TAM, ki še vedno niso ustrezno rešeni. Ob kontroli zaključnega računa za leto 1987 je služba družbenega knjigovodstva ugotovila, da je na nelikvidnost in pomanjkanje obratnih sredstev za tekoče poslovanje v veliki meri vplivalo nepravilno poslovanje Interne banke TAM, ki je nepravilno zadrževala denarna sredstva na internem računu in jih brez zakonske podlage prerašala na depozitni račun Interne banke TAM brez obresti.

Iz teh razlogov je bil na seji delavskega sveta TOZD Tovarna vozil dne, 2. septembra 1988 izražen dvom o smiselnosti članstva v tej banki, postavljena so bila tudi vprašanja, kdo je odgovoren za poslovanje med DO Avtomontaža in interno banko

TAM in zakaj ni ugotovil nepravilnega poslovanja.

TOZD Tovarna vozil je v zadnjih letih vlagala v razvoj novih izdelkov in najemala nenamenska kratkoročna tuja sredstva. S tem je osiromašila poslovne vire do take mere, da brez pomoči zunanjih institucij ne more dalje poslovati, niti smotno obnavljati socialne in materialne varnosti delavcev.

Do Avtomontaža se je tako znašla pred dejstvom, da je nujno potrebno najti najustrežnejše rešitev za izhod iz krize in odpravo motenj v samoupravnih odnosih s katerimi so oškodovani družbeni interesi. V DO Avtomontaža niso brez dela, toda trenutna materialna in socialna varnost zaposlenih je negotova, ki se sedaj zrcali v ukrepih družbenega varstva.

Zavedajoč se, da gre pri tej delovni organizaciji za širši družbeni problem je šiški sindikat zahteval, da pri sanaciji sodelujejo tudi izvršni svet SOB Lj. Šiška, Gospodarska zbornica Slovenije, slovenski IS in LB-Zdržena banka. Vsi nosilci sanacijskega programa bodo z imeni in priimki ter roki nosili odgovornost za uresničitev programa, pri čemer naj bi sindikat v Avtomontaži in v Šiški posredoval, če ga ne bodo uresničevali. Ravno tako je treba pri izdelavi sanacijskega programa upoštevati morebitne ekonomske oz. tehnološke viške in jim z dodatnimi programi omogočiti prekvalifikacijo.

Jože Čurin

POGOVOR S PREDSEDNIKOM OS ZSS

Dvoličnost sindikatov

S stališča tistih, ki že leta vedrijo in oblačijo na različnih funkcijah v Ljubljani, je Andrej Cimerman, naš današnji sogovornik, pogosto neprijeten. Trn v peti, kadar postane dialog pred delegati vroč, kajti njegova stališča so bila in še dalje ostajajo stališča delavca. Morda je njegova nič kaj diplomatska beseda ostala preprosta in zato toliko bolj boleča, kar je ves čas opravljanja svojih funkcij (zdaj je že nekaj časa predsednik šiških sindikatov) ostal dalje zaposlen v »svoji« orodjarni Iskre Videomatike. Novinarji so mu dali tudi primeren vzdevek: Dežurni. Povsod se oglašja in vrta s svojimi opozorili in razmišljanji.

»Vse preveč se samo govori, nič pa ni konkretno narejenega za izboljšanje gospodarstva. Niti v organizacijah združenega dela, niti v okviru splošne in skupne porabe ni prisotnega ustvarjalnega nemira v smislu racionalizacije. Ves čas samo ugotavljamo, da je treba nekaj spremeniti, ko pa se s temi zahtevami soočimo, pa ugotovimo, da je tisto, kar imamo, že opredeljeno s plani. Potem vztrajamo, da je treba prav take planne tudi realizirati, pa če so načrti dobri ali ne. Ko smo na skupščini mesta obravnavali zadnje rezultate gospodarjenja, smo ugotovili, da tu močno zaostajamo. Seveda pa smo vse naredili na področju skupne in splošne potrebe. Infrastruktura pobebe vse, kar ji je bilo zagotovljena po samoupravno dogovorjeni poti med izvajalci in uporabniki. Če hočemo kaj doseči, se moramo zavedati, da je treba s spremembami začeti na vseh ravneh hkrati. Dejstvo je, da lahko v organizacijah združenega dela samo ugotavljajo, kako padajo vsa bremena na njihove rame.«

— Kam je šel razporejeni dohodek?

»Lani je šlo 48,1 odstotka za skupne in splošne potrebe, in del dohodka za druge namene. V letošnjem prvem polletju pa je ta odstotek zrasel že na 54,5 odstotkov. Taki so podatki za gospodarske ozd v Šiški. Podatki potrjujejo, kar sem rekel: ne pomaga varčevati le na enem področju, saj je vse med seboj povezano.

V ozd bi kazalo maksimalno realizirati proizvodnjo tržno zanimivih artiklov, tudi s prezaoplitvijo, čeprav le za določen čas. Z delavci iz drugih delov delovne organizacije. To so tisti komercialni manki oziroma presežki«

— Navadno govorimo o tehnoloških presežkih.

»Ne pristajam le na tehnološke presežke. Danes smo soočeni z zaprtostjo posameznih ozdov, čeprav imajo trg in zanimiv program, manjka pa jim ljudi za realizacijo. Lahko bi jih dobili iz drugih ozdov, kjer trenutno nimajo tako zanimivega proizvodnega programa. Pri tem upoštevam tudi sezonski značaj dela. To smo v Šiški že tudi preskusili: v Iskre Videomatiki in Dekorativni. V Videomatiki je bilo preveč dela, v Dekorativni premalo. Brez vsake pravne tevalodbe so nekateri delavci iz Dekorativne delali nekaj časa v Iskre, čeprav so bili še dalje v delovnem razmerju v Dekorativni. Delo je bilo končano, medtem ga je bilo več tudi v Dekorativni, pa so se vrnili.«

Usluge rdečega križa vse bolj potrebne

Skupščina RK SR Slovenije je na svoji seji, dne 8. oktobra med drugim razpravljala o svojih konkretnih nalogah in aktivnostih na področju socialnega varstva v sedanjih težavnih razmerah in sprejela poseben program za prihodnje leto.

Mnogi aktivisti RK že dalj časa ugotavljajo, da se vse bolj povečuje število občanov in delavcev, ki se obračajo na krajevne organizacije po razne oblike pomoči.

V razpravi je bilo posebej poudarjeno, da je treba upoštevati, da imamo razvite posebne zakonite institucije, ki v skladu s svojimi pristojnostmi delujejo, zato Rdeči križ ne namerava in ne prevzema njihovih nalog. Njegova aktivnost bo usmerjena v pomoč družini ali posamezniku tedaj, če bi v posameznem okolju prišlo do nepravčasnega ukrepanja oziroma, če bi posamezne službe svojih nalog uspešno ne uresničevale. Pri tem organizacije RK izhajajo iz temeljnega poslanstva te pomembne družbene masovne organizacije. Nadalje je bilo opozorjeno, da morda krajani premalo poznajo delovanje postaj RK, ki delujejo v okviru krajevne organizacije RK številnih KS, ki tudi razpolagajo s pomembnim fondom oblačil, obutve ter drugih potrebščin, ki jih lahko zagotavljajo ljudem, ki tovrstno pomoč potrebujejo.

A. T.

ŠIBKE TOČKE

Nič ni dobljeno, vendar nič ni izgubljeno

Kriza je bistveno obeležje današnjih razmer. Ker s krizo živimo že vrsto let, je le-ta pustila globoke posledice v naši zavesti. Vendar pa v vsakodnevem ravnanju, še posebej političnem delu, zmeraj dovolj ne računamo z razsežnostmi in globino te krize. To se kaže skozi številne procese, stagnacijo na mnogih področjih itd. kot posledica je to, da imamo opravka z množičnim izražanjem državljanskega, človeškega, socialnega in nacionalnega nezadovoljstva ljudi, ki se kaže v težnji po samoorganiziranju, nezaupanju, ki se kaže skozi različna zborovanja, odbore, mitinge in štrajke. Takšna slika stanja daje tudi odgovor, katera so vprašanja, ki so predmet tega nezadovoljstva. Še zlasti nimamo pravih odgovorov na vprašanje, kaj je enotnost in ali je možna v takšni skupnosti (Jugoslaviji) enotnost, ki ne priznava in ne temelji tudi na različnosti. Tako mnogokrat prihajamo v konflikte z lastnimi odgovori, kar se je pokazalo tudi na 17. seji CK ZKJ. Zlasti, kar zadeva razumevanje ekonomske reforme, ker si enostavno nočemo priznati, da je ekonomska reforma v prvi vrsti obračun z našo lastno miselnostjo, da je smisel politične aktivnosti boj za zaupanje, za nacionalni konsenz, za utrjevanje legitimnih nosilcev oblasti, krepitev njihove avtonomnosti skozi delo in odgovornost itd. Ker nepredvidljivost političnih procesov razkriva in definira krizo politike, je v tem kontekstu treba tudi gledati na razplet 17. seje CK ZKJ. V tem smislu se je začelo kot ena zadnjih resnih poizkusov presejanja globoke krize politike, ki je omahnila pod težo družbene krize in nesposobnosti formiranja strategije za njeno presejanje. Ponujale so se različne alternative, prisotno je bilo špekuliranje. Vendar je Centralni komite Zveze komunistov Jugoslavije, sicer z veliko težavo, preprečil labodji spev politike in ni pristal na politiko obračuna, ki neargumentirano seka politične glave. V ospredje je pomaknil institut odgovornosti, z glasovanjem o zaupnici predsedstvu obranil integriteto na legitimnem način, hkrati pa sankcioniral nezaupanje članov CK ZKJ v člane predsedstva, ki so v tem organu po funkciji (predsedniki predsedstev centralnih in pokrajinskih komitejev ZK) in s tem potrdil nacionalno osnovo legitimnosti republiških partij in njihovih predsednikov. Skratka, dve različni filozofiji socializma in zveze komunistov sta se ponovno srečali in se, kljub morebitnemu prividu, razšli. Nič ni dobljeno, toda — in to je morebiti najpomembnejše — nič ni izgubljeno. Seja ni rešila prav ničesar, vendar pa je izpostavila minimalne pogoje za nadaljnje elaboriranje politike treh reform, ki so postale os in kriterij jugoslovanske opcije socializma na pragu 21. stoletja.

bestseller 1988

ISKRICE

KO BOM VELIK, BOM UPRAVNI DELAVEC
V PRENOVO VSI PO VRSTI,
ZDAJ DOSEGLI UPRAVO SO TI PRSTI.

1. Sodeč po rezultatih sprejetih nalog v delu občinske uprave, so po mnenju delegatov občinske skupščine le-ti delno uresničeni, zato je sprejeta vrsta novih nalog s ciljem, zagotoviti učinkovitejše delo uprave, da bodo gradiva omogočala kvalitetnejše delo delegatov, da bodo bolj vidni konkretni rezultati dela...

2. Nuditi več pomoči strankam v postopku, je odslej naloga slehernega zaposlenega v upravi, čeprav je po zakonu to dolžna storiti stranka sama. Bo v občini zaživel »šalterski sistem dela« — vse za občana na enem mestu?

3. Občani, občinska uprava uvaja računalniško opremo z namenom posodobitve lastnega dela. Ob tem pa tudi pričakuje več potrepljivosti ob »morebitnih« napakah. Po juniju 1989 naj bi bilo že skoraj vse na računalniku. Teško se bo sprizajzniti s tem, mar ne?

4. Kadri, kadri, kadri. Mnogi, do včeraj nenadomestljivi delavci, naenkrat nimajo več potrebnih kvalifikacij za opravljanje dela v upravnem postopku — pravi novela zakona o državni upravi. Takšnih je v občinski upravi skoraj polovica zaposlenih. Mnogi od njih že hite nadomestiti zamujeno. Delegati občinske skupščine pa želijo o programu ustreznih kadrovske zasedenosti razpravljati že kar na naslednji seji. So pa res neučakani ti delegati, mar ne?

... , ... , ... Pa tudi čas je že, da se spoprimeemo z zahtevo po dvigu ugleda poklica, ki ga opravljajo delavci v državni upravi.

Brez celotne upravne takse, z delno poravnanimi družbenimi obveznostmi, zapisal Lapis Feliks

OBČINSKA ZVEZA
PRIJATELJEV MLADINE
LJUBLJANA ŠIŠKA
vabi k sodelovanju

učitelje, vzgojitelje in študente s pedagoško usmeritvijo, ki bi bili pripravljeni prevzeti naloge, pedagoškega vodje oz. vzgojitelja šolskih otrok v času zimskih počitnic.

Pogoji: starost 19 let ter veselje do dela z mladimi. Vse informacije dobite po telefonu na št. 552-094, ZPM. Rok: 21. 1. do 4. 2. 1988.